

دریاچه‌ای عجیب در تانزانیا که هر موجودی را به سنگ تبدیل می‌کند

دریاچه خطرناک ناترون محل جفت‌گیری کلیدی برای فلامینگوهای کمتر در معرض خطر انقراض است.

دریاچه خطرناک ناترون محل جفت‌گیری کلیدی برای فلامینگوهای کمتر در معرض خطر انقراض است، اما این حیوانات اگر جرات نزدیک شدن به سواحل آن را داشته باشند، خطر سنگ شدن برای همیشه در نمک آن را دارند. باکتری‌هایی که رنگ قرمز خونی به آب می‌دهند، تنها موجوداتی هستند که می‌توانند گرمای متوسط ۲۶ درجه سانتی‌گراد، غلظت نمک کشنده و قلیایی بودن آن را تحمل کنند.

پایگاه خبری تحلیلی انتخاب: روزیاتو: دریاچه خطرناک ناترون محل جفت‌گیری کلیدی برای فلامینگوهای کمتر در معرض خطر انقراض است، اما این حیوانات اگر جرات نزدیک شدن به سواحل آن را داشته باشند، خطر سنگ شدن برای همیشه در نمک آن را دارند. باکتری‌هایی که رنگ قرمز خونی به آب می‌دهند، تنها موجوداتی هستند که می‌توانند گرمای متوسط ۲۶ درجه سانتی‌گراد، غلظت نمک کشنده و قلیایی بودن آن را تحمل کنند.

به گفته دیوید هارپر که یک اکولوژیست از دانشگاه لستر است، اجسامی که در آب می‌افتند به سرعت تجزیه می‌شوند. در حالی که اگر با سطح آب در تماس باشند، پوشیده از نمک شده و تا ابد در آن شکل باقی می‌مانند.

مقصر اصلی این شرایط ترسناک دریاچه ناترون را می‌توان کوه Ol Doinyo Lengai در نزدیکی آن دانست که به عنوان «کوه خدا» نیز شناخته می‌شود. این کوه، تنها آتشفشان فعالی است که ناتروکربناتیت‌ها (Natrocarbonatit) را منتشر می‌کند.

این مواد از طریق کانال‌هایی که از آتشفشان عبور می‌کنند و به دریاچه می‌رسند، به این آبها ریخته می‌شوند و آن را با pH بیش از ۱۰ قلیایی می‌کنند.

فقط فلامینگوها که سیانوباکتری‌های غنی از مواد مغذی آب را می‌خورند، برای جفت‌گیری به این منطقه می‌آیند. اما حتی آنها هم نمی‌توانند از شرایط بی‌رحم دریاچه نمک فرار کنند و ممکن است در ساحل این دریاچه غرق شوند.

نیک برانت عکاس، در کتاب خود در مورد این دریاچه با عنوان «در سراسر سرزمین ویران شده» توضیح داد: «به طور غیرمنتظره‌ای موجوداتی را از انواع پرندگان و خفاش‌ها در امتداد خط ساحلی دریاچه ناترون یافتیم. هیچ کس دقیقاً نمی‌داند که چگونه می‌میرند، اما آب دارای مقدار بسیار بالایی سودا و نمک است، به حدی که جوهر جعبه فیلم کداک من را در عرض چند ثانیه پاک کرد.»

جدا از اجساد، دریاچه ناترون از ۱۹,۰۰۰ سال قبل در حفظ تاریخ نقش داشته است. دکتر سینتیا لویتکیوس-پیرس، زمین‌شناس دانشگاه ایالتی آپالاچی، گفت: «بلافاصله پس از قرار گرفتن ردپاها در گل و خاکستر مرطوب اطراف دریاچه، رسوبات مرطوب، خشک و سخت شده‌اند.

گمان می‌رود گلی که این ردپاها را حفظ کرده است از «کوه خدا» خارج شده باشد، زیرا مقادیر زیادی خاکستر در آن شناسایی شده است. سپس، تصور می‌شود که سطح گلی، ظرف چند روز یا حتی چند ساعت خشک شده و آثار ایجاد شده را حفظ می‌کند.

وی افزود: «آثاری از اجداد ما، فعالیت و رفتار آنها را در آخرین دوره پلیستوسن در حاشیه دریاچه ناترون در تانزانیا ثبت شده است.»

با این حال فوران عظیم آتشفشان «کوه خدا» در تانزانیا می‌تواند مکان این آثار کلیدی در تاریخ انسان‌ها را از بین ببرد.